

kultury fizycznej, podległe Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej.

Art. 8. Budżet Głównego Komitetu Kultury Fizycznej stanowi osobny dział w budżecie Prezydium Rady Ministrów.

Art. 9. Pracownicy Głównego Komitetu Kultury Fizycznej, wojewódzkich i powiatowych komitetów kultury fizycznej są pracownikami państwowymi.

Art. 10. Uprawnienia Prezydium Głównego Komitetu Kultury Fizycznej, zakres działania sekretariatu Komitetu oraz skład i zakres działania wojewódzkich i powiatowych komitetów kultury fizycznej określi statut, nadany przez Prezesa Rady Ministrów w drodze zarządzenia, ogłoszonego w Monitorze Polskim.

Art. 11. W ustawie z dnia 25 lutego 1948 r. o powszechnym obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego młodzieży oraz o organizacji spraw kultury fizycznej

i sportu (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 90) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się Dział IV. Urzędy kultury fizycznej, art. 3 ust. 3 i w art. 5 lit. e) wyrazy „oraz urzędów i inspektoratów kultury fizycznej“,
- 2) w art. 6 ust. 4 i w art. 7 ust. 1 lit. e) wyrazy „dyrektor Głównego Urzędu Kultury Fizycznej“ zastępuje się wyrazami „Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej“,
- 3) w art. 10 ust. 3 i w art. 11 ust. 1 lit. e) wyrazy „dyrektor wojewódzkiego urzędu kultury fizycznej“ zastępuje się wyrazami „przewodniczący wojewódzkiego komitetu kultury fizycznej“.

Art. 12. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

527

U S T A W A

z dnia 30 grudnia 1949 r.

o zmianie niektórych przepisów dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r.

Art. 1. W dekrete z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 wyrazy „w posiadaniu“ zastępuje się wyrazami „we władaniu“,
- 2) w art. 3 ust. 1 wyrazy: „do dnia 31 grudnia 1949 r.“ zastępuje się wyrazami: „do dnia 31 grudnia 1950 r.“,
- 3) w art. 4 dotychczasową treść tego artykułu oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. W przypadkach uzasadnionych interesem Państwa wojewoda na wniosek ubiegającego się o wywłaszczenie zwolni go od obowiązku złożenia planu sytuacyjnego, o którym mowa w pkt 2 ustępu poprzedzającego, chyba że granic nieruchomości bez planu sytuacyjnego oznaczyć nie można; w tym jed-

nak razie plan ten nie podlega wyłożeniu w lokalu zarządu gminy“.

- 4) w art. 6 ust. 3 wyrazy: „do dnia 31 grudnia 1949 r.“ zastępuje się wyrazami: „do dnia 31 grudnia 1950 r.“.

Art. 2. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Administracji Publicznej oraz innym ministrom w zakresie ich działania.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

528

U S T A W A

z dnia 30 grudnia 1949 r.

o zmianie ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Art. 1. W ustawie z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób, pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w wal-

ce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Prawo do zasiłków i pomocy służy osobom, pozostałym po uczestnikach demokratycznego ruchu podziemnego lub partyzanckiego, którzy ponieśli śmierć w związku z walką o wyzwolenie Polski i zabezpieczenie w niej władzy ludowej.“,

2) przepisy art. 2 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) wdowę, chociażby związku małżeńskiego nie zawarto w formie prawem przepisanej, jeżeli pozostawała w trwałej spółnocy małżeńskiej z poległym i nie posiada samodzielnych środków utrzymania,

b) dzieci urodzone z małżeństwa, uprawnione, przysposobione oraz dzieci pozamałżeńskie i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach wyższych lub zawodowych — do chwili ukończenia nauki nie dłużej jednak niż do 25 roku życia pod warunkiem, że nie pobierają stypendium wyższego od przyznanego zasiłku.“,

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4 (1) Wysokość zasiłku dla osób, wymienionych w art. 2 lit. a), wynosi 3.800 zł miesięcznie.

(2) Wysokość zasiłku dla każdej osoby, wymienionej w art. 2 lit. b) i c), wynosi 2.800 zł miesięcznie.

(3) Łączna kwota zasiłków, przypadających osobom pozostałym (art. 2), nie może przekraczać sumy 13.000 zł.

(4) Wysokość zasiłków w roku 1949 wynosi dla osób, wymienionych w ust. 1 — 3.500 zł miesięcznie, a dla osób, wymienionych w ust. 2 — 2.500 zł miesięcznie; łączna kwota zasiłków, przypadających osobom pozostałym (art. 2), nie może przekraczać w roku 1949 — sumy 12.000 zł.

(5) Osoby, wymienione w art. 2 lit. a) i b), oraz wdowcy odpowiadający warunkom, wymienionym pod lit. c) tegoż artykułu, mają pierwszeństwo przed rodzicami, rodzice zaś przed innymi uprawnionymi osobami.

(6) W przypadkach, gdy uprawnionym z mocy niniejszej ustawy służy także z jakiegokolwiek innego tytułu zaopatrzenie ze Skarbu Państwa, monopolu lub przedsiębiorstwa państwowego albo instytucji ubezpieczeń społecznych, uprawniony ma prawo wyboru.

(7) Minister Pracy i Opieki Społecznej może w porozumieniu z Ministrem Skarbu zmienić w drodze rozporządzenia kwoty, wymienione w ust. (1), (2) i (3).“,

4) w art. 5:

a) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Jeżeli osoba uprawniona do zasiłków ma lub uzyska środki, zapewniające jej egzystencję, prawo do zasiłków ulega zawieszeniu na czas posiadania tych środków.“,

b) dodaje się nowe ust. (3) i (4) w brzmieniu:

„(3) O zwrocie kwot nienależnie pobranych ty-

tułem zasiłków orzekają wojewódzkie komisje kwalifikacyjne.

(4) Przymusowe ściąganie kwot nienależnie pobranych tytułem zasiłków następuje w trybie, przewidzianym w dekreście z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84).“,

5) w art. 7 skreśla się pkt a) i oznacza się następujące punkty literami a), b) i c),

6) w art. 8:

a) w ust. (2) wyrazy: „Krajowej Radzie Narodowej“ zastępuje się wyrazami: „Radzie Państwa“ ,

b) w ust. (3) wyrazy: „Prezydium Krajowej Rady Narodowej, które“ zastępuje się wyrazami: „Rada Państwa, która“,

c) dodaje się nowy ust. (4) w brzmieniu:
„(4) Główna Komisja Kwalifikacyjna sprawuje nadzór nad działalnością komisji kwalifikacyjnych przy powiatowych i wojewódzkich radach narodowych“.

Art. 2. Osoby, posiadające prawo do zasiłków i pomocy, mogą być pozbawione tego prawa w drodze weryfikacji orzeczeniem wojewódzkiej komisji kwalifikacyjnej.

Art. 3. Weryfikacji podlegają prawa wszystkich osób do zasiłków i pomocy, wynikające z prawomocnych orzeczeń, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Do przeprowadzenia postępowania weryfikacyjnego powołane są wojewódzkie komisje kwalifikacyjne w trybie, przewidzianym dla przyznawania zasiłków i pomocy.

Art. 5. Po przeprowadzeniu postępowania weryfikacyjnego wojewódzka komisja kwalifikacyjna wydaje orzeczenie, w którym: albo utrzymuje prawo do zasiłków i pomocy, albo orzeka o pozbawieniu go.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób, pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Art. 7. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą dekret z dnia 26 października 1949 r. o zmianie ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434).

Art. 8. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Administracji Publicznej, Zdrowia, Oświaty, Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Wewnętrznego oraz Handlu Zagranicznego.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:
B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

529

U S T A W A

z dnia 30 grudnia 1949 r.

o etatach państwowych w szkołach wyższych niepaństwowych.

Art. 1. Minister Oświaty może w szkołach wyższych niepaństwowych tworzyć i związać opłacane ze Skarbu Państwa etaty profesorów, zastępców profesorów, docentów etatowych, pomocniczych sił naukowych, nauczycieli przedmiotów pomocniczych, pracowników bibliotek, pracowników pomocniczych naukowo-technicznych oraz pracowników administracyjnych.

Art. 2. 1. Przepisy o obsadzaniu stanowisk w szkołach wyższych państwowych stosuje się do obsadzania państwowych etatów, utworzonych w szkołach wyższych niepaństwowych z zastrzeżeniem, wynikającym z art. 4.

2. Do osób, powołanych w charakterze pracowników państwowych na etaty państwowe w szkołach wyższych niepaństwowych, stosuje się przepisy o stosunku służbowym, postępowaniu dyscyplinarnym, uposażeniu i zapotrzeniu emerytalnym pracowników państwowych.

Art. 3. Gdy utworzenie komisji dyscyplinarnej dla pracowników mianowanych na etaty, utworzone w myśl art. 1 w niepaństwowych szkołach wyższych, nie jest możliwe z powodu małego personelu, Minister Oświaty może przekazać orzekanie właściwej komisji dyscyplinarnej, istniejącej przy jednej z państwowych szkół wyższych.

Art. 4. Przy mianowaniu na etaty państwowe profesorów, zajmujących już katedry w szkołach wyższych niepaństwowych, stosuje się przepis art. 58 ust. 2 albo art. 66 ust. 2 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) z tą zmianą, że mianowanie profesorów szkół wyższych zawodowych nie wymaga zakwalifikowania ich przez Radę Główną, a mianowanie profesorów szkół akademickich nie wymaga przedstawienia kandydatów przez tę Radę. Pozostałe przepisy tego dekretu nie mają tu zastosowania.

Art. 5. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Oświaty w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

530

U S T A W A

z dnia 30 grudnia 1949 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zakładach leczniczych.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 38, poz. 332, z 1934 r. Nr 110,

poz. 976, z 1939 r. Nr 30, poz. 200, z 1946 r. Nr 1, poz. 3, z 1948 r. Nr 55, poz. 434 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) art. 40 otrzymuje brzmienie: